

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการดำเนินธุรกิจต่าง ๆ คงปฏิเสธไม่ได้ว่า “คน” คือปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนให้ทุก ๆ กิจกรรมของธุรกิจสามารถดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง ธุรกิจต่าง ๆ จะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวนั้นล้วนขึ้นอยู่กับคน ดังที่สมพงษ์ เกษมสิน (2514, หน้า 418) กล่าวว่า คนนับเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด เพราะเหตุว่า ตัวมีคนพอสมควร มีความรู้ความสามารถเหมาะสม แก่หน้าที่การงาน และมีการจัดการที่ดีแล้ว โดยสถานที่จะทำงานให้ได้รับผลดีและประหยัดย่อมง่ายขึ้น เป็นอันมาก ดังนั้นกระบวนการบริหารทรัพยากรบุคคล จึงถือเป็นกระบวนการการทำงานหนึ่งขององค์การที่มีความสำคัญ ไม่น้อยไปกว่ากระบวนการทำงานอื่น ๆ เพราะถือเป็นกระบวนการการทำงานที่ทำให้ได้มาซึ่งทรัพยากรบุคคลที่มีความเหมาะสมกับงาน (Job Match) และเหมาะสมกับองค์การ (Organization Match) แต่การสรรหารทรัพยากรบุคคลที่มีความเหมาะสมกับงานและองค์การมาได้นั้น ไม่ใช่หลักประกันว่า ทรัพยากรบุคคลเหล่านั้นจะอยู่กับองค์กรตลอดไป ทุกองค์การจะต้องใช้ความสามารถในการทำให้ทรัพยากรุ่ยรุ่ย หรือบุคคลกรที่มีคุณภาพอยู่กับองค์กร ไปให้นานที่สุด โดยอาศัยปัจจัยๆ ใจต่าง ๆ เพื่อให้บุคลากรเหล่านั้นเกิดความผูกพันต่องค์กร

ในทางตรงกันข้าม ที่ผ่านมาปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งของหลาย ๆ องค์การ คือ ปัญหาเรื่องการเก็บรักษาพนักงานเด็ดและมีความรู้ ความสามารถ ไว้กับองค์กร ให้ กล่าวก็อ องค์การต่าง ๆ ไม่สามารถทำให้พนักงานที่มีความรู้ความสามารถเกิดความผูกพันต่องค์กร จึงเป็นเหตุผลให้เกิดการลาออกจากงานในที่สุด แม้จะใช้ความพยายามในการสร้างแรงจูงใจด้วยวิธีการต่าง ๆ แล้วก็ตาม

การตัดสินใจลาออกจากองพนักงานนั้น ได้ส่งผลเสียหายต่อการดำเนินธุรกิจเป็นอย่างมาก ทั้งในรูปของค่าใช้จ่ายในการสรรหารทรัพยากรที่สูงขึ้น สูญเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม และพัฒนาเพื่อสร้างความชำนาญในการปฏิบัติงานให้แก่พนักงานใหม่ ที่จะต้องมาทำหน้าที่แทน พนักงานที่ลาออกไป นอกจากนี้ การลาออกจากองพนักงานจำนวนมากนั้นยังส่งผลกระทบต่อหัวน้ำ กำลังใจของพนักงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบัน ให้เกิดความเบื่อหน่ายในการปฏิบัติงานจนอาจจะถึงขั้นลาออกจากเพื่อนร่วมงานที่ลาออกไป เพราะคิดว่า ยังมีองค์การอื่นที่น่าสนใจที่น่าจะไปปฏิบัติงาน โดยเฉพาะการตัดสินใจลาออกจากบุคคลกรที่มีทักษะความรู้ความสามารถเฉพาะทาง และมีความชำนาญพิเศษ เช่น พนักงานตำแหน่งวิศวกร หรือช่างเทคนิค บุคคลกรเหล่านี้ถือเป็นมั่นคงขององค์การหรือหน่วยงานในสายธุรกิจ โรงงานอุตสาหกรรม โดยเฉพาะวิศวกรที่มีประสบการณ์การทำงานยังเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน

ในการประกอบธุรกิจทางด้านอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์นี้มีการแบ่งขั้นกันค่อนข้างรุนแรงกันระหว่างผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทของไทยและของต่างชาติที่ได้มีการเข้ามาร่วมทุนกับประเทศไทยเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะบริษัทผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ของญี่ปุ่นที่เข้ามาร่วมลงทุนตามบริษัทแม่ที่เป็นบริษัทผู้ประกอบยานยนต์เข้ามาตั้งอยู่ในประเทศไทยซึ่งได้ส่งผลต่อปัญหาการแบ่งชิงบุคลากรที่มีความรู้ ประสบการณ์ และความชำนาญกันเกิดขึ้นระหว่างองค์กรทั้งของไทยด้วยกันเอง และระหว่างบริษัทของไทยและของญี่ปุ่น

พนักงานในตำแหน่งวิศวกร ในบริษัทที่ผู้วิจัยทำงานอยู่ เป็นตำแหน่งที่มีอัตราการเปลี่ยนงานและมีแนวโน้มในการลาออกจากค่อนข้างสูงกว่าบุคลากร ในตำแหน่งอื่น ๆ ซึ่งสาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจลาออกจากงานนั้น เป็นสิ่งที่น่าสนใจในการทำการศึกษาอย่างจริงจัง โดยเฉพาะสาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจลาออกจากงานที่มาจากการขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่จะช่วยทำให้พนักงานเกิดความผูกพันต่อองค์การ ซึ่งผู้วิจัยให้ความสนใจที่จะศึกษาทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยดังกล่าวมาใช้ในการปรับปรุงรูปแบบในการสร้างแรงจูงใจในการทำงานของพนักงานตำแหน่งวิศวกรที่มีความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ เพื่อให้เกิดความผูกพันต่อองค์การให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้พนักงานมีความประทับใจที่จะปฏิบัติงานอยู่กับองค์กรต่อไปให้นานที่สุด

การศึกษาเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การที่เกิดจากแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรตำแหน่งวิศวกรของบริษัทผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ เปรียบเทียบระหว่างบริษัทของไทยกับของญี่ปุ่นในภาคตะวันออกนี้จะทำให้ทราบทราบถึงระดับความผูกพันต่อองค์การ ที่เกิดจากแรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้บุคลากรตำแหน่งวิศวกร ในบริษัทผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ของไทยและญี่ปุ่นประทับใจที่จะปฏิบัติงานอยู่กับบริษัทด้วย รวมถึงสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดข้อบกพร่องและกำลังใจที่ดีในการปฏิบัติงาน ซึ่งผลที่ได้จากการวิเคราะห์จะนำมาเป็นแนวทางในการวางแผน เพื่อการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่จะทำให้เกิดความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรตำแหน่งวิศวกร และตำแหน่งอื่น ๆ ที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาถึงระดับความผูกพันต่อองค์การ ที่เกิดจากแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรตำแหน่งวิศวกรในบริษัทผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ของไทยกับของญี่ปุ่น
- เพื่อศึกษาถึงความสอดคล้องกันระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความผูกพันต่อองค์การ ที่เกิดจากแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรตำแหน่งวิศวกรในบริษัทผลิตชิ้นส่วน

ขานขนต์ของไทยกับของญี่ปุ่น

คำถามสำหรับการวิจัย

1. บุคลากรตำแหน่งวิศวกรในบริษัทของไทยกับญี่ปุ่นมีความผูกพันต่อองค์การจากแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เรื่องใดมีมากที่สุด
2. บุคลากรตำแหน่งวิศวกรในบริษัทของไทยและญี่ปุ่นมีความผูกพันต่อองค์การที่เกิดจากแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกันหรือไม่ หากน้อยเพียงใด
3. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความผูกพันต่อองค์การที่เกิดจากแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรตำแหน่งวิศวกรในบริษัทของไทยกับของญี่ปุ่น ที่แตกต่างกันหรือไม่

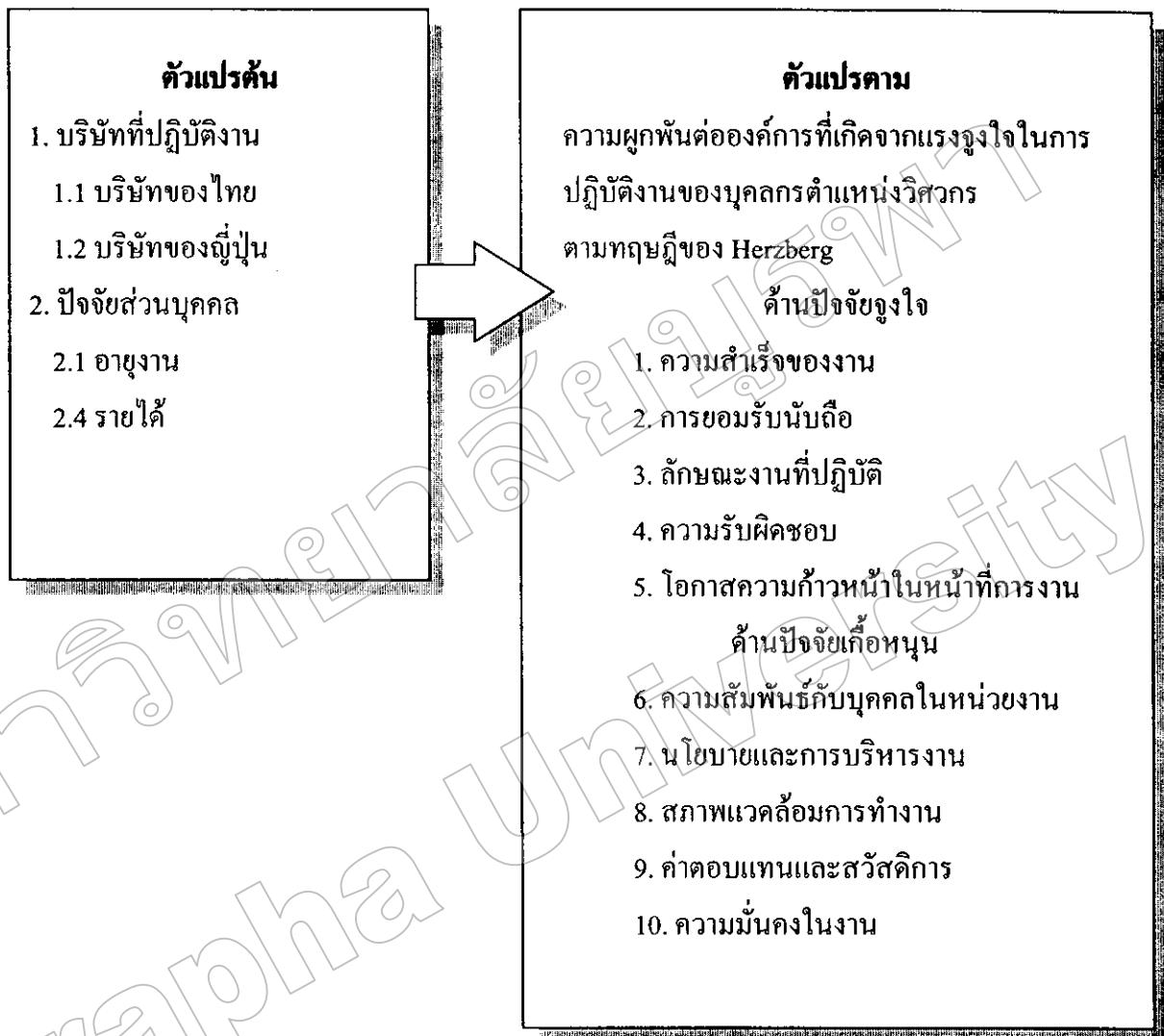
สมมติฐานการวิจัย

1. บริษัทของบุคลากรตำแหน่งวิศวกรมีผลต่อระดับความผูกพันต่อองค์การที่เกิดจากแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแต่ละเรื่องที่แตกต่างกัน
2. บริษัทของบุคลากรตำแหน่งวิศวกรมีผลต่อระดับความผูกพันต่อองค์การที่เกิดจากแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ที่แตกต่างกัน
3. ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรตำแหน่งวิศวกรมีผลต่อระดับความผูกพันต่อองค์การที่เกิดจากแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ที่แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยในครั้มนี้ผู้วิจัยจึงได้เลือก ทฤษฎีสองปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยจูงใจ – ปัจจัยเกื้อหนุน (The Two-Factors Theory of motivation) ของ เฮิร์ชเบอร์ก (Herzberg) นำมาเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยเพื่อศึกษาเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การที่เกิดจากแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ของบุคลากรตำแหน่งวิศวกร บริษัทผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ของไทย กับของญี่ปุ่นในภาคตะวันออก

ตัวแปรและปัจจัยที่ศึกษา

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

- ทราบถึงระดับความผูกพันต่อองค์การที่เกิดจากแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคคลกรดำเนินงานวิศวกรในบริษัทผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ของไทย กับของญี่ปุ่น
- ทราบถึงความสอดคล้องกันระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความผูกพันต่อองค์การที่เกิดจากแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคคลกรดำเนินงานวิศวกรในบริษัทผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ของไทยกับของญี่ปุ่น

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษารั้งนี้ มุ่งเน้นการศึกษาถึงความผูกพันต่อองค์กรที่เกิดจากแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรตำแหน่งวิศวกรบริษัทผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ของไทยกับของญี่ปุ่นในภาคตะวันออก (จังหวัดสมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง) โดยเก็บข้อมูลจากบุคลากรตำแหน่งวิศวกรในบริษัทผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ของไทยและของญี่ปุ่นที่ได้รับการว่าจ้างให้ปฏิบัติงานอยู่จนถึงวันที่ 31 มีนาคม 2550

นิยามศัพท์เฉพาะ

บุคลากรตำแหน่งวิศวกร หมายถึง บุคลากรที่จบการศึกษาทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ ในสาขาต่าง ๆ กัน เช่น ไฟฟ้า ยานยนต์ อุตสาหการ อิเล็กทรอนิกส์ฯลฯ และทำงานในฝ่ายการผลิต การควบคุมคุณภาพ การควบคุมการออกแบบผลิตภัณฑ์ เป็นต้น หรือเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่ในตำแหน่งวิศวกร

อายุงาน หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงานของผู้ตอบแบบสอบถาม นับตั้งแต่วันแรกที่เริ่มปฏิบัติงานในบริษัทปัจจุบันที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงาน จนถึงวันที่ตอบแบบสอบถาม นับตามปีปฏิทิน

รายได้ หมายถึง จำนวนรายได้สุทธิที่เป็นตัวเงินทั้งหมดที่ได้รับในระยะเวลา 1 เดือน ตามเดือนล่าสุด ณ วันที่ตอบแบบสอบถาม

ความผูกพันต่อองค์กร (Buchanan, 1974, p. 533) หมายถึง ความคาดหวังของสมาชิกที่ใช้ความพยายามอย่างเต็มกำลังความสามารถ เพื่อประโยชน์ขององค์กร เป็นความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะทำงานอยู่กับองค์กร ตลอดจนการประเมินองค์กรไปในทางที่ดี

แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งเร้าที่มาระดับให้บุคคลแสดงพฤติกรรมตอบสนอง ให้มุ่งสู่เป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งอาจเป็นรางวัลหรือความสำเร็จของงานเกียรติยศหรือชื่อเสียง (สุคิรัตน์ ศิริเลิศ, 2547, หน้า 16)